

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

2. Primus Simon qui dicitur Petrus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

Deiique operarij non subdoli, transfigurantes se in ^{2. Cor. 11}
 Apostolos & novos Euangelistas, qualem se Calu^{13.}
 nus profiteretur. Postremo vagas & dispersas oues
 esse, quæ deserta Ecclesia Catholica, vnico ouili
 Christi, non Euangelij doctrina in ouile Dei
 congregantur, sed sub Euangelicæ doctrinæ titu-
 lo in varias penèque innumeras sectas distrahun-
 tur. Catholicæ verò Ecclesiæ hoc tempore pa-
 flores non fuisse penitus canes mutos, nulli me-
 lius quàm in Gallia Calvinistæ nosse & meminisse
 possunt: quos ita vocales in primarijs regni illius
 viribus senserunt, vt hoc vno maxime post Deū
 medio, ab illius nobilissimi Regni diademate
 depulsi & abacti per annos quàm plurimos fue-
 rint; nec nisi sub pelle Catholico regnent, qui
 hactenus ibi regnarunt.

IN MATTHÆI CAP. 10.

2. Primus Simon qui dicitur Petrus.

PETRI supra ceteros Apostolos primatū ^{Petri pri-}
 hic locus manifestè docet. Neq; enim vel ^{matius.}
 etate vel vocatione prim^o erat, sed in vtro-
 que Andreas eū præcessit; deinde à tribus Euāge-
 listis Matthæo hic, Marc. 3. Luc. 6. qui Apostolos
 ordine recēsent, semper primus ponitur, aliorum
 Apostolorum ordine non seruato. Nam hic qui-
 dem Andreas, apud Marcum Iacobus secundo
 loco ponitur. Rursum, vt Marcus narrat, hoc de-
 mum tempore, *imposuit Christus Simoni nomen, vt vo-*
caretur Petrus, id est, Caput: hoc inquam tempo-
re quo 12. Apostolos designat; vt eodem momen-
to de capite vicario prospiceret, quo de membris.
 Tergi-

Bezae au-
dacia.

Tergiuersantur hic heretici, & grauius hoc argu-
mentum ferunt. Beza cæteris audacior, in Anno-
tationibus in hunc locum, suspicatur hoc voca-
bulum, *Primus*, ab aliquo additum. Sic enim
scribit. *Quid si hoc vocabulum ab aliquo additum est, qui
Petri primatum vellet stabilire? Hæc est heretica auda-
cia sibilis explodenda & anathemate digna, que
ipsorum hæresibus repugnant, è Scripturis ex-
pungere. Quo semel admisso, nihil erit in Scri-
pturis ab hæreticorum corruptione tutum. Addit
homo impudens, vt aliquam dicti sui rationem
adferat, nihil sequi quod cohereat: quasi non cum vo-
cabulo Simon, &c. apertissime cohæreat. Sed vo-
luit ad omnem impudentiam frontem perfrica-
re. Addit adhuc, in hoc ordine nihil mysterij latere, quia
idem ordo apud omnes Euangelistas in reliquis Apostolis non
obseruatur. Responde quoad reliquos hoc verum
esse, & idcirco in illis paritatè inde optimè osten-
di. Sed quum omnes in solo Petro ordinem ser-
uent, vt primo sæper loco ponatur; manifestum fit,
in illius ordine ac loco mysterium esse, & primatus
significationem. Prosequitur Beza. *Sed et apud Paulum
Gal. 2. Iacobus Petro præponitur, vt planè sint ridiculi qui
volunt hoc argumento tyrannidem Antichristi confirmare.*
Hæc ille ridiculo maximè argumento vsus. Pau-
lus ad Gal. 2. nullam facit ex instituto Apostolo-
rum commemorationem, sicut tres Euangelistæ,
vbi primo suus locus debebatur; ideòq; ordinem
non seruat, sed eum primo loco ponit qui primus
illi occurrebat, & qui primus illi dexteram socie-
tatis dederat, Iacobus videlicet Hierosol. Epi-
scopus quem primò conuenerat, vt patet Act. 21.
qui eum postea ad Petrum & Ioannem socios
semper indiuisos adduxit.*

Bezae ca-
uillatio-
nes refu-
tantur.

Ver. 18.

Calvinus hunc locum astutius exagitat. *Pri-
mum,*

num, inquit, inter Apostolos fuisse Simonem Petrum libenter fatemur. Sed quod inter paucos homines valuit, ad totum orbem extendere nulla ratio patitur. Hæc ille infu-
 flissime. Si enim paucorum Apostolorum debuit esse primus aliquis, & schismatis tollendi causa caput, à quibus tamen dissentionis aut ambitionis periculum non erat; quanto magis diffusa per totum orbem Ecclesia vnum esse Caput oportet, ne inter tot capita fieret dissensio, & omnia vastaret ambitio? Addit Calvinus. Adde quod qui primus numeratur, non ideo protinus inter suos collegas Dominium habet. Cui responde, primatum Petri & successorum eius non esse Dominium temporale & imperiosum super reliquos pastores, sicuti qui maior est inter gentes, dominatur eorum; sed esse potestatem spiritualem & Ecclesiasticam componendi & definiendi ea quæ de fide & moribus in dubiū vocantur. Concludit Calvinus. *Tam ut omnia illis quæ postulant, de Petro demus, donec impios & sacrilegos apostatas Petri successores esse probent, eius dignitas nihil ad Romanam Sedem.* Hæc ille. Sed conuictum hoc ac maledictum est, non argumentum. Sic solent hæretici, quum argumenta deficiunt, ad conuictia diuertere, in quibus se multo plus valere norunt quàm in argumentis. De Primatu Petri ex Scripturis Euangelicis perspicuè & copiosè demonstrato, vide operis nostri de Princip. fidei Doctrinal. lib. 6.

Caluini
cauillatio-
nes refel-
luntur.

Matth. 20
Vide infra
ad eadem
verba.

22. *Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit.*

VANVS Erasmus, & post eum Beza, vertunt hic, *Qui sustinuerit*: & Marc. 13. vbi vulgatus interpres vertit, *Qui sustinuerit*, illi vertunt, *Qui perseuerauerit*, quum in Greco textu vtrobique idem

Versionis
nouitas
affectata.

G sic